

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sædform.

Nr. 9.

Februar 1919.

1. Aarg.

Den store, stille Nat gaar frem

med Lys fra Himlens Sale;
hvert Lys er Sol for Sjæles Hjem
i højere Verdnens Dale.

Ingemann.

Den store, stille Nat! De helligste Timer i mit Døgn. Hvorfor? Fordi Mørket aabner Himmelrummets Dybder for ens Blik, og fordi Stilheden giver Tanken Fred og Svingkraft. Paa ingen anden Døgnet's Tid kan man løsne de Baand, hvormed man er bunden til Jorden, i saa høj Grad — skønt ringe nok endda — som i en Nattetime i Ensomhed ude under en stjernestrøet Himmelhvælving.

Solen er Jordens livgivende Kraft; saa længe den er over Horisonten, tjener al Jordens Liv sit mægtige Ophav, der synes med Enevælde at beherske Verden; der er kun Jorden og Solen og det blaa eller skyede Himmelhvælv, og intet andet. Men Jorden haster af Sted i sin evige Bevægelse ad lovbunden Bane, og Nat følger Dag.

Saa er det, Natten lukker Himlen op.

Og vi ser ind i Himmelrummets uendelige Dyb, med dets Tusindtal af Kloder.

Hvor Dagens Himmel kun havde én Sol, der har Nattens Tusinder Gange Tusinder.

Vi staar Øje til Øje med Uendeligheden i Rummet, og i vor Sjæl fødes en Anelse om Evigheden i Tiden.

Thi Evighed er et Ord, der nok er let at udtale, men vanskeligt, ja vel umuligt at fatte. Vi maa her være glade for den blot tilnærmelsesvise Erkenden.

Disse talløse Stjerner, Sole som vor Sol, blot for manges Vedkommende langt større og mægtigere,

saa langt fra os og fra hinanden indbyrdes, at de fra os og fra hinanden kun ses som lysende Punkter, alle omgivne af en Hærskare smaa Kloder, ligesom vor Sol er det, og med saa svimlende indbyrdes Afstande, at Lyset trods sin Hastighed af 40,000 Mil i hvert Sekund bruger Snese, Hundreder ja Tusinder Aar om at gennemløbe dem; hvad lærer eller burde disse Stjerner kunne lære os.

At se stort paa Livet og med Ro paa Døden; at se sandt paa os selv og ud fra vor egen lille Jord, den der i Forhold til alle de andre Kloder end ikke er saa stor som en Draabe i Forhold til alle Have paa Jorden.

Ser vi nemlig stort paa noget?

Nej, langtifra. Vort Syn er maddikeagtigt i Indhold og Udstrækning.

Vor Presse og vi med den kalder saaledes Jorden for Verden — saa kan Edderkoppen med samme Ret kalde sit Spind for Verden —.

Sandheden, eller den tilnærmelsesvise Sandhed, saavidt vi i vor Ufuldkommenhed kan fatte og tilægge os den, er den, at *der er Liv overalt*, at der ikke findes en eneste Klode i Rummet, uden at den *har været, er eller vil blive* Bolig for levende Væsener, og disse Væseners Udviklingstrin vil til enhver Tid være betinget af de Livsbetingelser, Kloderne hver især yder.

Der findes talrige Kloder med langt rigere Livsbetingelser end Jorden; paa saadanne Kloder vil Skabningen utvivlsomt staa saa meget højere i Udvikling end Mennesket, som deres Klode staar over vor.

Thi at Skabningerne paa de forskellige Kloder skulde ligne hinanden, er lidet sandsynligt.

Der er f. Eks. en ikke ringe Sandsynlighed for, at vor Naboplanet Mars er beboet nu samtidig med Jorden; vi kan imidlertid ogsaa med Sikkerhed hævde, at vi ikke vilde kunne leve paa Mars, ligesaa lidt som Marsboeren vil kunne leve paa Jorden. Atmosfæren om Mars er nemlig meget tyndere end vor. Mennesket vilde altsaa paa Mars kvæles paa Grund af for lidt Luft, og Marsboeren vilde paa Jorden kvæles paa Grund af for megen Luft. Marsboerens Aandedrætsorganer maa altsaa være anderledes be-

skafne end vore, eller deres Livsfunktioner helt andre, og dette alene kan bevirke, at Marsboernes Skikkelser har et fra os helt forskelligt Udseende. Men at hævde, at Mars ikke kan være beboet, fordi Luften der er for tynd, vilde være ligesaa taabeligt, som om en Marsbo vilde hævde, at Jorden ikke kunde være beboet, fordi Luften der var for tæt.

Det Syn paa Tilværelsen, som Læren om de beboede Verdenes, om det levende, uendelige Verdensrum avler, det evner at bære en op over al det smaatskaarne Vrøvleris Smuds, som vort jordbundne Menneskeliv kan være saa velforsynet med. Der gaar maaske lidt af Barnetroen i Løbet, men dog intet af det, som har Sandheds Værd. Og intet andet end, hvad der — om end nok saa fjernt — er udsprunget fra Evighedens og Uendelighedens Sandhedskilde, den vi benævner Gud, intet andet kan give Fred i Liv og Ro i Død med kun Smil tilovers for de mangfoldige Salighedsvilkaar og Trossætninger, en kortsynet Menneskeslægt i Aarhundreders Løb har mikset sammen. — — —

O Nat! rul dine Verdner frem
i Oceaner af Himle,
med Pris til Gud fra Engles Hjem
og Jorderigs Sjælevrimle.

Vil Du være rig, saa faa Blikket op for Nattehimmels Rigdom og Skønhed, og luk Din Sjæl op for dens mægtige Prædiken. Kan Du tyde dens lysende Skrift, fanger Du Lægedom for al Livsens Brøst og alt, hvad Sjælevaande kan nævnes. Jeg giver Dig med Erfaringens og Selvoplevelsens Ret mit Ord for, at det er sandt, hvad jeg siger.

Carl Prosch-Jensen.

Der gaar igennem vort moderne Liv
en graadig Tørst, en Jagen efter Penge,
der, som en skarp og ubarmhjertig Kniv,
i alle Idealer river Flænge.

Alfred Ipsen.

Foreningsmeddelelser.

XVI. Januar-Mødet aabnedes med, at Form. fremsatte det bebudede Forslag om at dele Medlemmerne i to Hold. Nogen stærk Stemning derfor var der aabenbart ikke, men der blev dog vist tilvejebragt Forstaaelse af, at det kan blive saa nogenlunde nødvendigt at foretage denne Forandring. Foreløbig udsattes Spørgsmaalets endelige Behandling til Sommergeneralforsamlingen, som saa maa tage definitiv Stilling til det og træffe Bestemmelse om, hvorledes Sondringen skal udføres. Efter denne alvorligere Del fulgte en overmaade fornøjelig Afdeling, idet Frk. Svendsen, Ellsa Andersen og Ingeb. Petersen i Kostumer kreerede Hans og Trine, der hører til vort Eksamensstof og derfor var en god gammel Bekendt af alle vore Præliminarister, og bagefter en af Maglekildes Dialoger, hvor J. P. brillerede og illuderede overmaade naturtro som Jens Rasmussen. Begge Dialoger maatte gives da Capo. Efter Theen fylkedes de c. 25 Deltagere om Bordene i alle tre Stuer og forlystede sig med forskellige Slags Spil: Rambus, Spørgsmaal og Svar m. m. Navnlig gav „Spørgsmaal og Svar“ Anledning til overmaade megen Munterhed, idet det jo aabenbarede en Masse Skavanker og Skyggesider ved Deltagerne, som man efter det ydre at dømme absolut ikke skulde tiltro et saadant Fond af Sortsjælethed. Form.

* * *

De Medlemmer, som Kassererens Opstrammer i Nr. 6 ikke har frugtet paa, vil i nær Fremtid blive mindet om deres pekuniære Forpligtelser imod Foreningen ved Tilsendelsen af en udfyldt Postanvisning, som derefter godhedsfuldt bedes returneret med sit Paalydende.

* * *

Program for Februar. Ordinært Møde Lørdag den 8., Kl. 7¹/₂.

* * *

Bestyrelsesmøde Lørdag d. 22., Kl. 8¹/₄. Forhandlingsemne: Program for Sommerhalvaaret.

* * *

Fødselsdage i Marts. d. 3. Louis Petersen: 19 Aar. d. 12. stud. jur. Kaj Andersen, Nordgaarden, Brøndbyvester, 19 Aar. d. 21. Konstabelev Børge Petersen, Konstabelskolen, Kbhn. C. 16 Aar.

„Sædekorn“ redigeres og udgives af Skoletorstander Carl Prosch-Jensen, Glostrup Realskole. Bladet. udk. een Gang maanedlig og kan kun bestilles hos Udg. Pris 1 Kr. pr. Aar + 25 Øre i Porto for dem, der faar det sendt pr. Korsbaand. .mv. Høptrykker